

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ T., bývajúceho v K., 2/ A., bývajúceho v K., obom zastúpeným JUDr. P., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému I., bývajúcemu v K., o **náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20 C 457/1996, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2008, sp. zn. 11 Co 81/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/, 2/ **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom zo 7. júna 2007 č.k. 20 C 457/1996-263 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali zaplatenia náhrady mzdy za vyčistenie kanalizačných a odpadových zberačov vo VSŽ Košice v období 10-12/1994 v súlade s ich pracovným zaradením. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov konania a rozhodol aj o trovách štátu tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie všetkých účastníkov rozsudkom z 22. októbra 2008 sp. zn. 11 Co 81/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa okrem výroku o trovách štátu. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovia nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/, 2/ dovolanie a žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní

namietali nesprávny postup súdu v konaní, keď pojednával bez vyjadrenia žalovaného, ktorý aj napriek výzvam súdu nepredložil potrebné doklady - mzdové listy, úkolové listy, doklad o prevádzke motorového vozidla, ktoré boli nevyhnutné na riešenie sporu, na čo upozornila aj súdna znalkyňa. Všetky doklady súvisiace s uplatneným nárokom predložili súdu len žalobcovia, pričom im zo strany súdu nebolo vytknuté neunesenie dôkazného bremena v konaní. V ďalšej časti dovolania podrobne rozoberali skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzali aj v konaní pred súdmi nižších stupňov.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalobcov bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal dovolací súd predovšetkým z § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal na zreteľ aj § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2008 sp. zn. 11 Co 81/2008 bol doručovaný právnemu zástupcovi žalobcov, ktorým v tom čase bol advokát JUDr. M., poštou. JUDr. M. prevzal rozsudok dňa 23. decembra 2008, ktorý deň treba považovať za deň doručenia rozsudku účastníkom, ktorých zastupoval (viď doručka na č.l. 310 spisu). Právna zástupkyňa žalovaného JUDr. H. prevzala rozsudok 7. januára 2009.

Zo spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol v danom prípade právoplatnosť 7. januára 2009 (§ 159 O.s.p.). Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.); táto lehota uplynula 7. februára 2009; pretože koniec lehoty pripadol na sobotu, jednomesačná

lehota na podanie dovolania skončila v najbližší pracovný deň, ktorým je pondelok 9. február 2009 (§ 57 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie, ktoré podali žalobcovia 1/, 2/ na pošte 18. júna 2009, bolo podané po uplynutí lehoty zákonom stanovenej na podanie dovolania, teda oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol oneskorene podané dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, a tiež dovolacími námietkami a návrhmi žalobcov.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková